

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E A V T O N
ACTVS QVINTI SCENA PRIMA.

MENEDEMVS, CHREMES.

Me. Go me non tam astutum, neque ita perspicacem esse id scio:

sed hic adiutor meus, & monitor, & praemonstrator Chremes

Hoc mihi praestat. in me quiduis harum rerum conuenit,
Quae sunt dicta in stultum, caudex, stipes, asinus,
plumbeus:

In illum nil potest: nam exuperat eius stultitia omnia haec.

Ch. Ohe, iam desine deos uxor gratulando obtundere,
Tuam esse inuentam gnatum; nisi illos tuo ex ingenio
iudicas,

ut nil credas intellegere, nisi idem dictum est centies,
sed quid iandudum interim illic gnatus cessat cum syro?

Me. Quos ais homines Chreme cessare? Ch. hem, Menedeme aduenis?

Dic mihi Cliniae, quae dixi, nunciastin? Me. omnia.

Ch. Quid ait? Me. gaudere adeo ocepit, quasi qui cupiunt
nuptias.

Ch. Ha, ha, ha. Me. quid risisti? Ch. serui uenere in mentem syri

Calliditates. Me. ita ne? Ch. uoltus quoque hominum
fingit scelus.

Me. Gnatus quod se assumulat laetum, id dicis? Ch. id. Me.
idem istuc mihi

venit in mentem. Ch. ueterator. Me. magi, si magi
noris, putes,

Ita rē esse. Ch. ain' tu? Me. quin tu ausculta. C. mane:
priu' hoc scire expeto,

Quid perdideris: nam ubi desponsam nunciasti filio,
continuo iniecisse uerba tibi Dromonem scilicet,
sponsæ uestem, aurum, atque ancillas opus esse argen-
tum ut dares.

Me. Non. Ch. quid non? Me. non inquam. Ch. neque ipse
se gnatus? Me nil prorsus Chreme.

Magis unū etiam instare, ut hodie conficerētur nuptiæ.

Ch. Mira narras. quid syrus meus? ne is quidem quicquam?
Me. nihil.

Ch. Quamobrem? M. nescio equidem: sed te miror, qui
alia tam plane scias.

sed tuum ille quoque syrus idem mire finxit filium,
ut ne paululū quidem suboleat amicā esse hanc Clinia.

Ch. Quid ais? M. mitto iam osculari, atque amplexari:
id nil puto.

Ch. Quid est, quod amplius simuletur? M. uah. Ch. quid
est? Me. audi modo.

Est mihi ultimis conclaue in ædibus quoddam retro:

Huc est intro latus lectus, uestimentis stratus est.

Ch. Quid postquam hoc est factum? Me. dictum factum,
huc abiit Clitipho.

Ch. solus? M. solus. C. timeo. M. Bacchis cōsecuta est illico.

Ch. sola? Me. sola. Ch. perij. Me. ubi abiere intro, ope-
ruere ostium. Ch. hem,

Clinia hæc fieri uidebat? M. quid ni? una mecū simul.

Ch. Filij est amica Bacchis Menedeme: occidi

Me. quamobrem? Ch. decem dierum uix mi est familia.

Me. Quid? istuc times, quod operam amico ille dat suo?

H E A V T O N

- Ch. Immo quod amicae. M. si dat. Ch. an dubium id tibi est?
 Quenquam ne animo tam comi esse, aut leni putas,
 Qui se uidente amicam patiatur suam? M. ha, ha, ha.
 Quidni? quo uerba facilius dentur mihi.
- Ch. Derides? merito mihi nunc ego succenseo.
 Quot res dedere, ubi possem persentiscere,
 Ni essem lapis? quae uidi? uae misero mihi.
 At nae illud haud inultum, si uiuo, ferent:
 Nam iam. Me. non tu te cohibes? non te respicis?
 Non tibi ego exempli satis sum? Ch. praeracundia
 Menedeme non sum apud me. Me. te ne istuc loqui?
 Non ne id flagitium est, te alijs consilium dare,
 Foris sapere, tibi non posse auxiliarier?
- Ch. Quid faciam? Me. id, quod me fecisse aiebas parum:
 Fac, te esse patrem sentiat: fac, ut audeat
 Tibi credere omnia, abs te petere, & poscere,
 Ne quam aliam quaerat copiam, ac te deserat.
- Ch. Immo abeat potius multo quouis gentium,
 Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem:
 Nam si illi pergo suppeditare sumptibus
 Menedeme, mihi illaec uere ad rastris res redit.
- Me. Quot incommoda tibi in hac re capies, nisi caues?
 Difficilem ostendis te esse, & ignosces tamen
 Post, & id ingratum. Ch. ah nescis, quam doleam.
 Me. ut lubet.
 Quid hoc, quod uolo, ut illa nubat nostro? nisi quid est,
 Quod malis. Ch. immo & gener, & affines placent.
- Me. Quid dotis dicam te dixisse filio?
 Quid obticuiisti? Ch. dotis? M. ita dico. Ch. ah. M.
 Chreme,

Ne quid uereare, si est minu' : nil dos nos mouet.
 Ch. Duo talenta pro re nostra ego esse decreui satis :
 sed ita dictu opu' est, si me uis saluom esse, & rem, &
 filium,
 Me mea omnia bona doti dixisse illi. Me. quã rē agis ?
 Ch. Id mirari te simulato, & illum rogitato simul,
 Quamobrem id faciam. Me. quin ego uero, quamob-
 rem id facias, nescio.
 Ch. Ego ne? ut illius animũ, qui nunc luxuria, & lasciuia
 Diffluit, retundã, redigam, ut, quò se uortat, nesciat.
 Me. Quid agis? Ch. mitte, ac sine me in hac re gerere mi-
 hi morem. Me. sino :
 Ita ne uis? Ch. ita. Me. fiat. Ch. age iam, ut uxorem
 accersat, paret
 se, hic ita, ut liberos est æquom, dictis confutabitur.
 sed syrum. Me. quid eum? Ch. ego ne? si uiuo, adeo
 exornatum dabo,
 Adeo depexũ, ut, dũ uiuat, meminerit semper mei :
 Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat.
 Non (ita me dij ament) auderet facere hæc uiduæ mi-
 lieri,
 Quæ in me fecit :

ACTVS QVINTI SCENA II.

CLITIPHO, MENEDEMVS, CHRES-
 MES, SYRVS.

Cl. Ta ne tandem quæso est Menedeme, ut pater
 I Tam in breui spatio omnem de me eiecerit ani-
 mum patris?

K 4 Quodnam